DE NIEUWSBODE,

VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK.

J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING,

$ 2,00 per jaar, stiptelijk IN VOORUITBETALING.

Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, zal $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 6 tot 12 regels, voor de eerste plaatsing	1,00
Voor 6 regels of minder, dito, dito	0,50
Voor elke volgende plaatsing	0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder	0,25

(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

6de JAARG. NO. 5. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 6 FEBRUARY 1855. GEHEEL NO. 265.

DE NIEUWSBODE,

IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK, BY

J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Terms.

$ 2,00 per year, strictly IN ADVANCE.

All letters must be post paid.

Advertising.

One column one year,	$40
Two-thirds do. do. do.	30
One-half do. do. do.	25
One-quarter do. do. do.	15
One Square, (twelve lines) one year,	8
" " six months,	5
" " three months,	3
" " one week,	1.00
Each subsequent week	0.25
Business card, not over six lines, per year,	$500

Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

AMSTERDAM, 28 December. Op den 23sten October j.l. is overleden de graaf mr. *J. van den Bosch*. Hij was de oudste zoon van den merkwaardigen man, die als gouverneur-generaal, commissaris-generaal van Oost- en West-Indie, en later als minister van kolonien zulk een' gunstigen en voordeeligen invloed heeft uitgeoefend op de kolonien, en daardoor op de vaderlandsche financien. De overledene vertrok met zijnen vader naar Oost-Indie, toen deze in 1830 het bestuur dier gewesten aanvaardde. Hij werd al spoedig lid in het hooggeregtshof van Neerlands-Indie. Kort daarop echter werd hij benoemd tot assistent-resident van Buitenzorg, en later tot inspecteur van de kultures, in welke betrekking hij de gewigtigste diensten heeft bewezen.

Hij was de grootste en bekwaamste onder de landhuishoudkundigen op Java, in de laatste jaren gevestigd op het schoone landgoed *Tendok Gede*, waaraan hij door zijne proeven in onderscheidene takken van kultuur een nieuw leven wist te geven. Het welslagen der cochenille-kultuur is men op Java geheel aan hem verschuldigd.

Hij stierf hebbende nog geen 40 jaren bereikt; te vroeg voor zijne betrekkingen en vrienden, maar ook te vroeg voor zijn vaderland.

— De *Tijd* bevat heden een' herderlijken brief, door mgr. *Zwijsen*, aartsbisschop van Utrecht, te Rome op den 8sten Dec. j.l. uitgeschreven, en waarin de uitspraak van den Paus: *Maria is zonder de smet der erfzonde ontvangen*, aan de geloovigen wordt bekend gemaakt.

ROTTERDAM, 24 December. De officier van justitie alhier heeft de openbare aandacht gevestigd op de navolgende industrie, die in den laatsten tijd binnen zijn arrondissement veelvuldig gepleegd werd en waarvan reeds meermalen gewag is gemaakt.

Een venter in linnen goederen biedt zijne koopwaar aan in dezen of genen winkel, bij voorkeur bij kruideniers, tabaksverkoopers, bakkers, enz., en ontvangt veeltijds het antwoord dat men niets noodig heeft.

Een heer, zeer net gekleed, komt den winkel in, koopt eene kleinigheid, en mengt zich in het gesprek tusschen den koopman en den winkelier, beziet de linnen goederen als deskundige, prijst die uitermate in verband tot den prijs, die daarvoor gevraagd wordt, en eindigt met die zelf te willen koopen. Nu heeft de koopman verschillende redenen, waarom hij aan dien heer niet wil verkoopen, en maakt zich gereed om weg te gaan, waarop de heer den winkelier afzonderlijk spreekt en dezen overhaalt het goed voor hem te koopen, dat hij het dan over een uur zal komen halen. De winkelier, in het vertrouwen, dat hij die handeling gerust kan uitvoeren, daar hij toch het goed onder zich houdt tot dat de heer het geld daarvoor brengt, en verleid door de belofte van eene goede fooi, koopt en betaald het goed, maar ziet te vergeefs uit naar den heer, die over een uur zou terug komen, en bemerkt bij onderzoek, nadat hij nog lang gewacht heeft, dat hij veel meer geld voor het goed gegeven heeft dan het waard is. Dikwijls werd daarvoor het dubbele en meer der waarde gegeven.

Een der rondventers is aangehouden, maar men heeft bedoelden heer vooralsnog niet kunnen opsporen.

'S HERTOGENBOSCH, 15 December. In den afgeloopen middernacht barstte alhier eensklaps een hevige brand uit, in de achterbuurt genaamd de Klomp. De buskoolstokerij van de heeren *Pompe* en Gebroeders *Mann*, branders en likeurstokers alhier, stond in een oogenblik in lichte laaije vlam, welke, door den hevigen wind voortgestuwd, hare vonken knetterende door de lucht deed vliegen en over een gedeelte der stad verspreidde, zoodat men voor groote onheilen beducht was; de spoedige hulp en krachtdadige werking der stads brandspuiten zoomede die der artillerie, door kanonniers van het garnizoen bediend, bewaarde echter de belendende huizen, welke reeds mede aan het branden waren, voor geheele vernieling; alleen de voornoemde stokerij brandde tot den grond toe af; eerst ten 3 ure in den nacht was men den brand volkomen meester.

MIDDELBURG, 29 December. Maandag ll. ontstond er te Hountenisse brand in het beneden gedeelte van den toren der meekrapfabriek Eendragt en Goede hoop, nabij Kuitaart in die gemeente. Door de krachtdadige hulp der brandspuiten van Lamswaarde, Kloosterzande, Groenendijk en Hengstdijk, bepaalde het ongeval zich tot het uitbranden van den toren en bleven zoo wel de om denzelven liggende lokalen als het overige gedeelte der fabriek bevrijd. Het gebouw is niet tegen brandschade verzekerd en wordt de schade geschat op *f* 4,500.

GRONINGEN 26 December. Men schrijft ons uit Opënde, dat in den nacht tusschen Vrijdag en Zaturdag j.l. *Wietse Lammerts Kuipers* op eene treurige wijze om het leven is gekomen. Men vond zijn lijk Zaturdag achtermiddag omstreeks vier uur in het Dwarsdiep tusschen Marum en Noordwijk nevens den tuin van *Albartus Hasper*, bij den Balkweg. Slecht weder, regen, felle wind, duistere maan en—o jammer! misbruik van sterken drank, waaraan hij zich meermalen schuldig maakte, zijn welligt de oorzaak van zijnen dood geweest. Hij had dien dag schaapvleesch uitgevent en was daarna tot middernacht bij den herbergier *Hendrik Bakker*, te Marum, blijven liggen. Eerst vond men den vleeschkorf in eene opsloot van genoemd diep, hetwelk al dadelijk het ergtste deed vermoeden. Hij had tusschen de 6 en 7 gulden in den zak, ook toen men hem vond. Hij was 63 jaren oud en laat eene bedroefde weduwe en vijf kinderen na. Bij zijne gebreken, die ieder mensch heeft, bezat hij een gevoelig hart. Wij wenschen, dat zijne stranding een baken voor velen moge zijn!

Een tweede nog treuriger voorbeeld van het gebruik van sterken drank wordt ons uit Beerta berigt. Aldaar werd l.l. Donderdag met eenen wagen een persoon aangebragt, die den honger dood nabij, te Oostwold in een' strooihoop gevonden was. Te Beerta, zijne geboorteplaats, werd hij verkwikt en sliep hij dien nacht, waarna hij den volgenden dag zijn zwervend leven voortzette. Reeds Zaturdag avond werd hij op nieuw te Nieuw-Beerta geheel verkleumd op den weg liggende gevonden. In eene landhoeve opgenomen, gaf hij een paar uren daarna den geest. Ook hier was het weder de sterke drank, die dien man tot een' slaaf zijner zondige begeerte had gemaakt. Opgeleid tot kleermaker, was hij zeer goed in staat den kost met zijn beroep te winnen, dan het gebruik van sterken drank maakte hem tot een zwerver. Zich eens aan dien mensch onteerenden hartstogt hebbende overgegeven, stortte hij zich steeds dieper in ellende, tot hij eindelijk het geld, dat hem gegeven werd om brood te koopen, besteedde voor jenever.

Gebruikers van sterken drank! Doen zulke voorbeelden—en ze zijn er in menigte—u dan nog niet gevoelen, dat gij u beweegt op een hellend vlak, 't welk ten verderve leidt, en zoo ja, zullen deze dan niet uw beter ik aansporen om nog heden aan den dag, voor het te laat is, den eersten stap terug te doen?

— Door de jury van beoordeeling van de in het vorig jaar te New York ten toon gestelde voorwerpen is thans uitspraak gedaan, en kunnen wij met genoegen mededeelen, dat ook aan een' inzender uit deze stad, den heer *J. Oomkens, Jz.*, wegens eene door hem opgezondene landkaart, loffelijke vermelding is te beurt gevallen. Van de 141 inzenders uit Nederland heeft 1 eene zilveren medaille, 32 eene bronzen medaille en 37 eene eervolle vermelding bekomen.

Verschillende Berigten.

De studenten te Utrecht hebben eene commissie benoemd, met *f* 1000, ter beschikking, om kleeding en deksel aan de armen uit te reiken.—De buitengewoon zware os van den landbouwer *K. W. Feddema*, te Kloosterburen (Groningen) is gekocht door den vleeschhouwer *H. H. van Geuns*, te Leens, voor de som van *f* 550. Men schat hem op ongeveer 2000 halve Ned. ponden.—In de kerk der Hervormden te Oldehove (Gron.) is de armbus opengebroken en daaruit *f* 15 à *f* 16 gestolen.—De gouden munten, onlangs te Utrecht gevonden, zijn geschat op eene waarde van nagenoeg *f* 2300, waarvan de eene helft aan de stad en de andere aan den vinder, den werkman *Mulder*, is gekomen.—Door *I. R. Stel* te Termunten is geslagt een varken, afkomstig van *A. I. Smith*, te Grijze-Monniken Klooster, van slechts 9½ maanden oud, en wegende 393 halve Ned. ponden!—De jaarwedde van den burgemeester van Amsterdam is door de gedeputeerde staten thans nader vastgesteld op *f* 8000.

BELGIE.

BRUSSEL, 22 December. De kapitein *van de Velde* is hoofdzakelijk door den Keizer van Rusland gedecoreerd wegens eene memorie, waarin hij aantoont, dat prins *Mentzikoff* de positie aan de Alma slecht heeft verdedigd, en vooral dat hij verkeerd heeft gehandeld door zich niet tegen de landing bij Eupatoria te verzetten.

— In Vlaanderen heeft het letterkundig gezelschap *"de Taal is gansch het volk"* een congres op den 24sten Dec. te Gent bijeengeroepen om over het gebruik der Vlaamsche taal in de beide Vlaanderen te raadplegen. Hetzelfde blad heeft zich belast met de zorg voor de inteekening tot oprigting van een standbeeld voor *Bilderdijk* in Belgie. De inschrijving geschiedt ook daar voor niet minder en niet meer dan 1 gulden.

— Binnen kort zal in Belgie eene *beknopte geschiedenis der Nederlandsche Schilderkunst* in 't licht verschijnen. Die geschiedenis werd geschreven door den heer *Eug. Zetternam* te Antwerpen en is bekroond door het *St. Lucas-Gild* aldaar.

— In de afgeloopene week is, volgens eene officieële opgave, op de voornaamste markten van Belgie, niettegenstaande het verbod van uitvoer, de middenprijs der tarwe weder 1 fr. 25 c., en die der rogge 1 fr. 4 c. per hectoliter gerezen, namelijk tot 30 fr. 32 c. en 21 fr. 44 c.

ENGELAND.

LONDEN, 23 December. Aan de bekende ijzergieters *Bolcklow* en *Vaughan* is door het gouvernement de levering opgedragen van 100 ton kanonskogels per week en zulks gedurende 52 weken.

— Het Britsche ministerie van oorlog heeft, ten einde de aanwerving van vrijwilligers te bevorderen, dezer dagen de voor infanteristen vereischte lengte wederom iets lager gesteld (op 5 voet 4 duim Engelsche maat).

LONDEN, 24 December. In de laatste zitting van het parlement hebben de heeren *Cobden* en *Bright*, te midden van de oorlogzuchtige stemming die zoowel buiten als binnen het parlement heerscht, het gewaagd voor den vrede te spreken. Op de uitweiding van Lord *John Russell* over de toenemende beschaving van Turkije zeide de heer *Bright* onder anderen: "Ik heb eenen brief gelezen van een uitstekend officier, die schrijft dat de eene helft onzer soldaten niet weet waarom zij vechten en dat de andere helft den hemel bidt, dat het toch niet voor de Turken zij. Het eenige bewijs der Turksche beschaving is, dat de Mahomedanen tegenwoordig lange broeken dragen, doch voor het overige verkeert hun handel, hunne nijverheid in een' jammerlijken toestand. Turkije kan geen geld krijgen dan tegen 9 pCt. rente, en dat land, dat gij wilt verheffen en verbeteren, is al spoedig verpligt geweest het beste deel zijner inkomsten, de Egyptische schatting te verpanden." Daarna zeide *Bright* "Wat de vier punten van waarborg betreft, de edele lord (*Russell*) wil Turkije verstikken, om te beletten dat Rusland het verplettere. Ik ben bereid te bewijzen, dat de Engelsche regering gedaan heeft al wat zij heeft kunnen doen om den vrede onmogelijk te maken, en dat zij alleen voor den oorlog verantwoordelijk is." De redenaar ging daartoe over en zeide o. a.:

"Wanneer ik uwe ministers aanzie, dan ijs ik bij de gedachte aan de gevolgen hunner politiek; ik herinner mij die achtbare medeleden, wier plaatsen in deze zaal ledig zijn, en die in de Krim of in de Zwarte zee den dood hebben gevonden. Ik bevond mij in het Hoogerhuis toen het voorstel werd gedaan om aan de legers en de vloten dank te betuigen, en ik zag de tribunes gevuld met in rouw gekleede vrouwen. Is dit alles niets? En in al de dorpen en in al de steden heeft de smart over het verlies van dierbare betrekkingen haren zetel gevestigd...... omdat het ministerie het dus heeft gewild, toen het in de gelegenheid was het te voorkomen. Ik beschuldig het kabinet niet, willekeurig dit lijklaken over geheel het land te hebben uitgespreid, maar ten minste heb ik het regt te hopen, dat over de treurige oorzaak van zoo veel onheilen moge worden beraadslaagd.

Ik vrees de discussie niet, ik ken even goed als mijne tegenstanders, wat de beraadslaging in het Parlement van den kant der sprekers eischt, en met terzijdestelling van al die fantastische vrees voor Rusland, heb ik de innige overtuiging dat deze oorlog door niets kan worden geregtvaardigd, en dat de onpartijdige pen der nakomelingschap er het bewijs van zal leveren. Nooit heb ik mij voor een staatsman uitgegeven, ik ben een eenvoudig burger, gekozen door eene der voornaamste steden dezes rijks, en zwak, doch eerlijk vertegenwoordig ik de gevoelens van hen die mij voor hunne groote belangen herwaarts hebben gezonden. Men zegge dus niet dat ik de eenige ben die dit magteloos en misdadig ministerie veroordeel, en al ware ik alleen, al zou mijne stem alleen zich verheffen te midden van het gekletter der wapenen en het geschreeuw van eene veile pers, ik zou ten minste *den troost*, den kostbaren troost hebben, nooit een enkel woord te hebben geuit dat heeft kunnen bijdragen tot het verspillen der schatkist van mijn land, en tot het vergieten van een' enkelen droppel bloed van mijne landgenooten!" (*Daverende en langdurende toejuichingen.*)

— De *Times* uit zich over het Engelsche leger in de Krim, op eene wijze die zeker weinig geschikt is om de rekrutering zoowel in Engeland als daar buiten bevorderlijk te zijn. Het blad begint met te zeggen, dat de afgezonden versterkingen hoogstens in staat zullen zijn de ontstane leemten aan te vullen; tot eene werkelijke vermeerdering der Britsche krijgsmagt in de Krim helpen zij niet. Numeriek wordt het leger niet sterker, daarentegen is het physiek en moreel verzwakt. "Tot heden toe," roept het blad uit, "hebben nog slechts een paar armzalige houten huizen onze havens kunnen verlaten. "De schepen kunnen uit hoofde van het stormachtige weder niet uitloopen, en wie weet hoe het die gaat die zich in open zee bevinden! Nog erger dan dit alles zijn de toestanden in het leger. Daar heerschen onbekwaamheid, slaperigheid, aristokratische hoogmoed, officiele onverschilligheid, begunstiging van enkelen en domheid; de veldheeren ziet men niet; alles geschiedt door den staf. Die bestaat wel is waar uit jonge verdienstelijke, achtenswaardige en dappere, maar toch onervaren gentlemen en die geen oor leenen aan de aanmerkingen der plebeïsche minder officieren en gemeenen."

"Daardoor wordt het begrijpelijk, dat alles van den beginne tot aan het einde in de transport-kamp- en havendienst op het verantwoordelijkst is geleid. Beter gezegd: er bestond geene leiding. Het karakter van Engeland staat op het spel en het is hoog tijd ter redding toe te snellen. Men zende een' man van verstand en geschikt tot organiseren (b. v. sir *Charles Trevelyan*) met een' degelijken staf naar Balaklava of Konstantinopel, opdat hij de zaak in orde brenge. Men geve lord *Raglan* eene betere omgeving, mannen die hem vertegenwoordigen, die hem rapport uitbrengen aangaande de behoeften der troepen, die zijne bevelen ontvangen en voor de goede uitvoering waken. Mannen, die de troepen niet voor de Russen, maar voor wanhoop bewaren. 'Zoo als de zaken thans staan, zijn duizende manschappen volstrekt zonder nut. Zij worden naar een vroegtijdig graf gevoerd. Als *Wellington*, zoo besluit het blad, zich aan zijne troepen vertoonde, zeiden zij, dat zijn gezigt hun meer waard was dan tien nieuwe regementen. Zulk een hoofd hebben zij noodig, of ten minste mannen in het leger die het kunnen vertegenwoordigen."

— De *Times* wijdt eenige kolommen aan de verschillende voorwerpen, die door het comite ten behoeve van het krijgsvolk in de Krim zijn ontvangen. Reeds zijn een zestal schepen, met die voorwerpen en goederen beladen, naar de Krim vertrokken. Bij de ontscheping en outpakking wacht het krijgsvolk de vreemdste verrassingen. Om slechts iets te noemen: er bevindt zich onder de geschenken een van de heeren *Barry du Barry en Co.*, bestaande in twee reusachtige kisten met revalenta arabica.

— Zekere heer *William Leslie*, van Wasthill, heeft eene premie van £ 3 uitgeloofd aan ieder jong mensch, die binnen de eerste vier maanden bij het leger in dienst treedt.

FRANKRIJK.

PARIJS, 25 Dec. Heden middag is door den Keizer de zitting der wetgevende kamers geopend met eene rede, waarin o. a. het volgende voorkomt:

"Sedert uwe laatste bijeenkomst zijn groote gebeurtenissen tot stand gekomen. Het beroep, op het land gedaan om de kosten van den oorlog te dekken, vond zooveel weerklank, dat de uitkomst mijne verwachtingen ver heeft overtroffen. Onze wapenen hebben zoowel in de Oost- als in de Zwarte zee gezegevierd. Twee groote veldslagen, door onze legers gewonnen, hebben aan onze vaandels nieuwen luister geschonken. Eene schitterende verklaring heeft een nieuw bewijs geleverd van onze naauwe betrekkingen met Engeland. Het Parlement heeft besloten tot het aanbieden van gelukwenschingen aan onze generaals en soldaten wegens de door hen betoonde moed en dapperheid. Een groot rijk, verjeugdigd door de ridderlijke gevoelens van zijn' vorst, heeft zijne betrekkingen afgebroken met de mogendheid, welke sedert 40 jaren de onafhankelijkheid van Europa bedreigde. De Keizer van Oostenrijk heeft met de Westersche mogendheden een verbond gesloten, hetwelk thans wel slechts defensief is, maar weldra misschien offensief zal worden, en heeft zijne zaak aan die van Frankrijk en Engeland verbonden.

Vereenigt u dan met mij in deze plegtige omstandigheid, om namens Frankrijk aan het Parlement voor zijne hartelijke en warme demonstratie, en aan het Britsche leger en zijn waardig opperhoofd voor hunne dappere medewerking dank te betuigen.

In het volgende jaar, bijaldien de vrede niet is hersteld, hoop ik dezelfde dankbetuiging te kunnen aanbieden aan Oostenrijk en Duitschland, wier eenstemmigheid en voorspoed wij wenschen.

De landmagt telt thans 581,000 man en 113,000 paarden; de zeemagt 62,000 matrozen op de schepen. Het is noodwendig haar op deze sterkte te houden. Ik zal in het volgende jaar eene ligting van 140,000 man aanvragen; een wetsontwerp zal u worden aangeboden tot verbetering van het lot der soldaten, die weder in dienst treden. Ik zal magtiging verzoeken om eene nieuwe nationale leening aan te gaan.

Deze redevoering werd door de Kamers met geestdrift ontvangen.

De beurs was lager op de troonrede des Keizers, aankondigende eene nieuwe geldleening en eene ligting van 140,000 man.

PARIJS, 26 December. Eergisteren zijn drie sectien van den raad van state opgeroepen om te vergaderen, ten einde over dringende aangelegenheden te beraadslagen. Het waren de sectien voor oorlog, wetgeving en financien. In de eerste plaats moet een voorstel aangenomen zijn, dat oorspronkelijk van den generaal *de Lamoriciere* voortspruit. Het heeft ten doel om de militaire verzekerings maatschappijen (*bureaux van remplacering*) op te heffen en de remplacanten door den staat te doen leveren. Deze maatregel zal die talrijke maatschappijen gewis zeer ongelegen komen en zal op zich zelven genomen zeer veel gerucht maken, maar daar staat tegenover, dat velen het der regering niet [?] euvel zullen duiden, dat zij op die wijze hare financien tracht te stijven. Eigenlijk is het eene ware bloedbelasting welke de regering op die wijze heft, doordien zij grootere ligtingen zal uitschrijven, om steeds remplacanten voor de hand te hebben. De regering is overigens voornemens eene nieuwe ligting van 120,000 man te doen, terwijl het ministerie van marine alles voorbereidt om tegen het voorjaar weder eene aanzienlijke vloot naar de Oostzee te kunnen zenden. Een ander besluit, in de onderwerpelijke vergadering genomen, magtigt het ministerie van oorlog om al de manschappen, wier diensttijd met den 1sten Jan a.s. eindigt, tot op nader bevel onder de wapens te houden. Er werd ook nog een voorstel ingediend, om de regering te magtigen tot het vestigen eener dotatie voor het leger. Men bedoelt hiermede eene krijgskas gelijk die onder het eerste keizerrijk bestond, ten einde aan de manschappen pensioenen, belooningen, enz. te kunnen uitreiken.

— Het tekort op het Fransche budget bedraagt tachtig à zeventachtig millioen francs. Tot dekking daarvan zal men de 17 centimes-belasting, waarvan bij de afkondiging van het keizerrijk, de vaste bezittingen ontheven waren, weder opleggen. Daardoor berekent men 20,000,000 fr. te verkrijgen, en het overige zal door eene leening gevonden worden. De gift van 5 millioen francs aan de arbeidende klassen dient als vergoeding voor den ongunstigen indruk, dien het hernieuwen van belastingen te weeg brengt.

— Hoewel het niet kan worden ontkend dat de troonrede van Keizer *Napoleon* oorlogzuchtig is, zoo heeft men daarin echter met genoegen opgemerkt de zinsnede waarin wordt gezegd: "in het volgende jaar, *indien de vrede nog niet hersteld is*, hoop ik gelijke dankbetuigingen aan Oostenrijk en Duitschland te zullen kunnen rigten."—In de troonrede waarmede Koningin *Victoria* het Engelsche Parlement opende, ontbrak zelfs het woord vrede.

De troonrede heeft een' ongunstigen invloed ter beurze geoefend, en wel door de officieële daarin voorkomende aankondiging eener nieuwe leening.

RUSLAND-TURKIJE.

Uit de Krim loopen de berigten tot den 20. Ook tot dien dag, zoo luidt het legerberigt van vorst *Mentzikof*, was niets van belang voor Sebastopol gebeurd. Het welgerigte vuur der Russen deed veel afbreuk aan de belegeringswerken der geallieerden. De uit Weenen aangebragte tijding alzoo, volgens welke *Mentzikof* door eene ongesteldheid zou zijn aangetast, wordt hierdoor gelogenstraft. Die ongesteldheid is althans niet van dien aard geweest, dat hij het opperbevel van de Russische troepen in de Krim aan *Osten Sacken* had behoeven over te dragen, gelijk dat zelfde berigt uit Weenen wilde.

Waaraan die werkeloosheid van beide partijen is toe te schrijven laat zich gemakkelijk gissen. Immers bleef het weder bij voortduring slecht, hetgeen alle operatien onmogelijk maakte; de wegen van de haven van Balaklava tot in het Engelsche kamp waren onbegaanbaar; van het aanbrengen van zwaar geschut in de nieuwe batterijen kan geen sprake zijn en slechts met groote moeite kon men levensmiddelen naar het kamp vervoeren en wel niet meer dan om een leger voor verhongeren te behoeden. De zieken kwamen om in de doornatte koude tenten; er bestond geene mogelijkheid om hen naar Balaklava of aan boord der schepen over te brengen; het ontbrak aan schoeisel, kleederen en brandhout, terwijl geheele scheepsladingen met voorraad van allerlei aard voor de troepen aan het strand ontscheept waren. Nog erger ging het den Turken; deze stierven bij menigte, en de beschrijving van hunne ellende is hartverscheurend. Mogt er verandering in de weersgesteldheid komen, dan zullen de bevelhebbers, dit is ten minste te hopen, de noodzakelijkheid hebben leeren inzien van een aan te leggen bruikbaren weg van de haven tot aan het kamp, ten einde het leger, bij volgende regendagen, niet te laten verhongeren, in het gezigt van geheele scheepsladingen met proviand.

Volgens brief uit Balaklava, bevonden zich op den 3den Dec. in de hospitalen en aan boord der schepen aldaar ruim 3000 zieken; ook de sterfte was zeer groot; van 173 gekwetste Russen waren 114 bezweken.

Te Balaklava waren den 18den Dec., volgens tijdingen van daar in den *Moniteur*, 1100 manschappen ontscheept, ter versterking van het Fransche leger. Ook waren bereids eenige regementen Turken aangekomen.

— Volgens te Marseille ontvangen berigten uit de Krim, had generaal *Liprandi* (wanneer wordt niet gemeld) met 40,000 man eene beweging tegen Balaklava gemaakt; de geallieerden waren sterk genoeg om hem te ontvangen, en alles was tot den slag in gereedheid gebragt. Er schijnt alzoo weinig gegronds te wezen in het berigt van de ongenade, waarin de Russische generaals *Liprandi* en *Dannenberg* zouden gevallen zijn. Het zou ook, zooals wij reeds hebben opgemerkt, weinig overeenstemmen met de benoeming van de dochter van gen. *Liprandi* tot eerestaatsdame der Keizerin.

— Te Petersburg heerscht eene bedrijvigheid in de militaire administratie, die nog nimmer zoo is opgemerkt. De Keizer neemt zelf inzage van alle besluiten, die door den minister van oorlog worden genomen. Nooit,—zoo schrijft men van daar,—zag men den Keizer zoo bedrijvig als thans. Hij werkt dagelijks gedurende zestien uren, onderzoekt de lijsten dergenen die zich onderscheiden hebben, en bepaalt hunne belooningen. Graaf *Nesselrode*, die voortdurend het volle vertrouwen des Keizers geniet, doet hem dagelijks rapport. Den 8sten dezer is daar het sluiten van het verdrag tusschen Oostenrijk en de Westersche mogendheden vernomen en heeft in de hoogere kringen veel verwondering veroorzaakt. De Keizer ziet den algemeenen oorlog te gemoet en beraamt alle maatregelen van verdediging. Van het bewustzijn zijner kracht doordrongen, is hij, ofschoon van een eerlijken vrede niet afkeerig, gereed om des noods geheel Europa het hoofd te bieden. De mindere klassen der maatschappij zijn vol geestdrift voor den Keizer, hetwelk grootendeels aan den invloed der geestelijkheid is toe te schrijven. De adel en de hoogere standen der burgers wenschen den vrede.

De groote ligting van 10 man op de 1000, die door den Czaar is bevolen, strekt zich slechts tot de Oostelijke provincien uit. De Joden zijn van de ligting niet uitgesloten. De ligting zal den 15den Febr. beginnen en moet den 15den Maart geeindigd wezen. Deze ligting strekt tot de oprigting van eene groote reserve, die bij Moskou en omstreken zal gelegerd worden. De vroegere ligtingen zijn in de bestaande 6 legerkorpsen ingesmolten.

— Aan het Russische leger is eene ukase uitgevaardigd, waarin het plegen van wreedheden en mishandeling van gewonden op het slagveld na den strijd, nadrukkelijk wordt verboden op straf des doods. Gelijk men weet, is herhaaldelijk gemeld, dat de Russen zich aan deze afschuwelijke wreedheden schuldig maakten, en het uitvaardigen van de bedoelde ukase bewijst duidelijk, dat deze beschuldiging gegrond was.

— De uitvoer van gezouten vleesch, vee, touw en touwwerk, zeildoek, Vlaamsch linnen, alle soorten van fabrikaten van vlas, is tot op nader bevel, uit de havens der zee van Azof, der Zwarte zee, en van den Donau verboden.

— De betrekkingen tusschen Zweden en Rusland hebben sedert de tegenwoordige krisis, niet de minste verandering ondergaan, en zijn even als vroeger zeer vriendschappelijk.

FEUILLETON.

De Hollanders op Manhattan.

Uit het Engelsch vertaald

door

ARIE VAN INGEN.

(*Vervolg en slot van No.* 4.)

In het midden van eenen kouden Februarij nacht werd sergeant Rodolph met tachtig manschappen afgezonden, om de slapende vlugtelingen te Hoboken aan te vallen; op hetzelfde oogenblik zond men sergeant Adriaansen met een kleiner getal af om de sluimerende Weckquaesgeeks te Corlaer's Hoek om te brengen. Voor het leven van Klaas Smits beroofde Adraansen veertig onschuldigen van het leven, terwijl Rodolph de diepe sneeuw bij Hoboken, met het bloed van onschuldige heidenen rood verwde,—sparende noch ouderdom noch geslacht, in het uitvoeren van den wil zijns lafhartigen meesters.

"De krijgsman en de vrouw, de grijsaard en het kind," zegt Brodhead, "werden vermoord. De morgenstond maakte naauwelijks een einde aan het afschuwelijke bloedbad. Mishandelde slagtoffers die in de diepte der bosschen veiligheid zochten, werden in de rivier gejaagd en de ouders, die in het water sprongen ter redding hunner kinderen, welke door de soldaten in den stroom waren gesmeten, werden teruggedreven in de rivier en verdronken voor het aangezigt hunner onvermoeide moordenaren." Bijna een honderdtal wilden kwam daar om het leven.

De menschlievende de Vries had het verschrikkelijke tooneel opgemerkt, van de wallen van het fort Amsterdam, door de vlammen der brandende wigwams; hij verweet den bloeddorstigen Kieft, die voorzigtig genoeg was om in veiligheid binnen de muren van het fort te blijven, dat hij een begin gemaakt had aan den ondergang der Kolonie. Kieft dreef den spot met de zachtmoedigheid van de Vries; en toen zijne soldaten, den volgenden morgen, met dertig gevangenen en de hoofden van verscheidene Indianen terugkeerden, drukte hij, met bijzondere zelfvoldoening hunne bloedige handen en deelde geschenken onder hen uit.

Deze slagting en andere daaropvolgende barbaarschheden deden den vurigsten haat en de ingewortelendste wraakzucht onder de omliggende stammen ontstaan en een hevige oorlog was spoedig begonnen. Dorpen en boerenhuizen werden verwoest en de blanken vermoord, waar zij slechts door de gebelgde Indianen werden gevonden. De Long Eiland stammen, tot nog toe vredelievend, vereenigden zich met hunne broeders en het ware bestaan der Hollandsche kolonie was in gevaar.

Gedurende twee jaren hield de oorlog aan en bragt de Hollandsche kolonie op het punt van haren ondergang. Eindelijk kwamen eenige Engelschen, die uit Nieuw Engeland gezet waren, onder aanvoering van John Underhill, den Hollanders te hulpe. De Indianen werden overwonnen en de vrede werd gedeeltelijk hersteld.

De trotsche Kieft was onderdanig toen hij de felle vlammen zag, aangestoken door zijne dwaasheid en goddeloosheid en hij zocht vergiffenis bij het volk, dat door hem bijna ten verderve gebragt was, door hen te verzoeken eenige personen aan te stellen, om de kolonie in eene raadsvergadering te vertegenwoordigen. Acht opregte burgers werden verkozen, twee daarvan waren leden geweest van de vorige commissie der twaalf en een andere Izaak Allerton was een der Pelgrims in de Mayflower overgekomen, maar nu een voornaam koopman in Amsterdam. Het volk had alle vertrouwen in den Gouverneur verloren en nu, in het uur der ellende, berustte deszelfs hoop op den raad der acht mannen. Zij bezaten echter geene wettige uitvoerende magt en de stijfhoofdige Gouverneur volgde zeer zeldzaam hunne raadgevingen op. De verwijderde nederzettingen bleven onbewoond, want de Indianen doorliepen nu nog de bosschen van Manhattan, met het verlangen naar wraak in het hart en met de bijl der vernietiging in de hand. Overal heerschte wanorde. De Zweden stichtten eenen sterken staat aan de grenzen van Nieuw Nederland en de Puriteinen maakten niet alleen aanspraak op ontwijfelbare Hollandsche bezittingen, maar onder het vrijzinnige charter der Compagnie werden vele daarvan burgers en verkregen grooten invloed in de openbare aangelegenheden van Nieuw Amsterdam. Ter afwering van opkomende onheilen die het bestaan des Staats in gevaar bragten, werd er door de acht eenen krachtvollen, hoewel eerbiedigen brief naar de Staten Generaal gezonden, in den naam des Nieuw Nederlandschen volks verzoekende om de terugroeping van Kieft.

Men gaf aan hun verzoek gehoor en Pieter Stuyvesant, de Directeur van de Compagnie's Kolonie te Curaçao, werd in Kieft's plaats aangesteld, met van Dincklagen, den Schout Fiskaal, door van Twiller ontslagen, als onder-directeur. De inwoners van Manhattan waren bijzonder ingenomen met de ophanden zijnde verandering, en eenige strijdlustige burgers beloofden Kieft een goed pak slaag, zoodra hij den ambtelijken rok, hem door de heeren zijne meesters aangetrokken, zou afgelegd hebben.

Stuyvesant was een stijfhoofdige en somtijds een dwarsdrijvende soldaat, die eene goede opvoeding ontvangen had aan de Hoogeschool te Franeker in zijn geboorteland Vriesland. Hij verwierf militaire eer en verloor een been in den oorlog met de Portugezen, toen hij Gouverneur van Curaçao was. Trotsch als een paauw en verzot op praalvertooningen en bijzonder aristocratisch in al zijne handelingen, was hij niet wel geschikt om zoo'n eenvoudig volk, met republikeinsche gevoelens, als dat van Nieuw Nederland, te regeren.

Zijne regering steekt evenwel gunstig af bij die van al zijne voorgangers en hij is de beroemdste van al de ambtenaren der West-Indische Compagnie. Hij werd bij zijne aankomst in Mei 1647, met groote vreugdebetooning, door de inwoners van Nieuw Amsterdam, verwelkomd en men verspilde bijna al den adem en het kruid, dat er in de stad was met schreeuwen en schieten. Hij wandelde met groote staatsie naar het fort en na eenige der voornaamste personen, die daarheen gingen om hem te begroeten, voor eenige uren met ontdekte hoofden te hebben laten wachten, terwijl hij den hoed ophield, "alsof hij de Czaar van Rusland was", maakte hij aan die personen bekend: dat hij hen zou besturen "als een vader zijne kinderen, ten voordeele der West-Indische Compagnie, dezer burgers en dezes lands." Hij zeide dat hij iedereen regt zou doen en toen wierp de menigte de hoeden in de lucht en schreeuwde, hoewel men vreesde dat zijne trotsche houding meer den wil eens dwingelands verraadde, dan de teedere genegenheid en toegevendheid eens vaders.

Stuyvesant was te rondborstig en te trotsch om zijne bedoelingen geheim te houden. Bij het aanvaarden van zijn ambt, maakte hij terstond aanspraak op de prerogatieven van het Directeurschap en werd boos op elke uitdrukking van republikeinsch gevoelen. Hij verklaarde het voor "verraad, eene petitie tegen zijne overheden in te dienen, of er reden voor bestond ja of neen." Hij verdedigde het gedrag van Kieft, in het van de hand wijzen van de tusschenkomst der twaalf en zeide ronduit tot het volk: "Als iemand gedurende mijne regering zal appelleren, dan zal ik hem een voet korter maken, de stukken naar Holland zenden, en hem langs dien weg laten appelleren." Met zulke despotische uitdrukkingen begon zijne harde regering. De zeden des volks, de verkoop van sterke dranken aan de Indianen, de regeling van den handel en de instandhouding der kerk, werden aan wetten en bepalingen onderworpen. Zijn ijver was groot en zeer spoedig begon het levensbloed van de onderneming vrijelijk door iedere ader en slagader der maatschappij te stroomen. Met denzelfden ijver legde hij zich toe op de regeling zijner buitenlandsche betrekkingen. Hij zond eenen koerier, met een sterk protest, naar Printz, Gouverneur der Zweedsche kolonie aan de Delaware, en knoopte onderhandelingen aan om afgevaardigden van Nieuw Engeland, ter beslissing van wederkeerige regten, in eene raadsvergadering te ontmoeten. Hij behandelde de Indianen met groote vriendelijkheid en zoo warm werd de vriendschap van hen, die kort te voren zoo verontwaardigd waren over de vermoording van zestien honderd hunner medebroeders, jegens den nieuwen Directeur, dat het belagchelijke gerucht uitgestrooid werd, dat de Hollandsche Gouverneur, ten einde de Engelschen uit te roeijen, een verbond met de Indianen had gemaakt.

De geldelijke ongelegenheden in Nieuw Nederland werkten ten gunste eens republikeinschen regeringsvorms, want voor bijna twee honderd jaren, was door Holland het regtvaardige beginsel gehandhaafd, dat de betaling van belasting en het regt tot verkiezing onafscheidelijk waren. Stuyvesant waagde niet het volk zonder deszelfs toestemming te belasten, uit vrees van zich het ongenoegen der Staten Generaal op den hals te halen; daarom belegde hij eene vergadering van het volk, beval dat acht bekwame mannen zouden worden verkozen, waarvan hij er negen als vertegenwoordigers kon aanstellen, om eenen zijtak van het plaatselijke bestuur uit te maken. Hoewel hunne magt omschreven was door wetten en verordeningen en de eerste negen hunne opvolgers konden benoemen, zonder de toestemming der gemeente noodig te hebben, was het eene gewigtige stap op den weg tot de volks-regering der latere tijden. De negen waren een heilzaam struikelblok voor den Gouverneur en hielden zijne magt behoorlijk in toom. Zij werden in het Vaderland met gepasten eerbied aangehoord en waren altijd de getrouwe handhavers der volksregten. Zij bezaten meer magt en invloed dan de twaalf onder Kieft en zij kweekten de welige kiemen op van democratie, die vijftien jaren later, ten tijde van Jakob Leisler, tot een krachtig leven uitsproten.

Stuyvesant handelde behendig en voorzigtig met de overheden van Nieuw Engeland en in den herfst van 1650, werden al de twisten omtrent grensscheiding met hen op eene vriendschappelijke wijze vereffend.

Deze oorzaak van gramschap op de oostelijke grenzen uit den weg geruimd zijnde, bepaalde hij zijne aandacht op de Zweden aan de Delaware. In het volgende jaar werd het fort Nassau bezocht,—na daar eene voldoende bijeenkomst met de Delaware opperhoofden gehouden te hebben, beval hij de slooping van het fort en het opbouwen van een nieuw, hetwelk fort Kasimier geheeten moest worden, op den grond van het tegenwoordige Delaware, vier mijlen beneden Fort Christina. Gouverneur Printz protesteerde te vergeefs, eindelijk namen de twee magnaten een oogenschijnlijk vriendelijk afscheid van elkander, onderling de belofte afleggende van "in vriendschappelijke verstandhouding en gemeenschap te zullen leven."

Op het bevel der Hollandsche Overheid werd er in het volgende jaar eene gewigtige gunst aan de inwoners van Nieuw Amsterdam geschonken. De negen hadden ernstig verzocht om het bezit eener stedelijke regering voor hunne bloeijende stad. Het werd verleend en het volk verkreeg het regt eenen Schout, twee wethouders en vijf schepenen te hebben, die eenen Stedelijken Raad uitmaakten, gelijk aan dien der vrije steden van Holland. Maar het werd aan het volk niet toegestaan die ambtenaren te kiezen, dat regt was voor den Directeur bewaard. In Februarij 1653, werd de stad Nieuw Amsterdam (naderhand Nieuw York) wettelijk georganiseerd, door de plegtige aanstelling van den schout van Tienhoven, de wethouders Hattem en Kregier en de schepenen van der Grist, van Gheel, Anthonie, Beekman en Couwenhoven met Jacob Kip als klerk. Stuyvesant was ontevreden over dit schenken van magt aan het volk. Hij was naauwelijks dit hartzeer overkomen, toen hij door invloed van den democratischen van der Donck, die veel geleden had door de heerschzucht van den Directeur, naar den Haag ontboden werd om zich over zijne handelingen te verantwoorden. Dit bevel werd echter spoedig herroepen en Stuyvesant verliet Manhattan niet, voor dat de schepter uit de handen der Hollanders gegaan was.

(*Wordt vervolgd.*)

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 6 FEBRUARIJ 1854.

— De Nieuwsbode kost voor Nederland $3½ per jaar $ 2,00 in de 6 maanden: enkele nommers 10 Cents.

— Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, of centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in poststempels van *een* en *drie* cents, van laatstgenoemde 't liefst, in betaling worden toegezonden.

Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

NB.—Geboorte-, Trouw- en Doodberigten worden in den Nieuwsbode geplaatst voor 25 Cents.

EEN WOORD AAN ONZE LANDGENOOTEN.

Dat hij verga, die, diep verbasterd,
Den vaderlandschen grond miskent,
Het land van zijn' geboorte lastert,
En 't heilig regt der vaderen schendt.

Zoo sprak HELMERS, en deed hij dit niet met regt? Ziet, als gij het huis, waarin gij gekoesterd en gestreeld, waarin gij geboren en opgevoed zijt, verlaat, om elders uw onderhoud te zoeken, ontslaat u dit dan van uwe kinderlijke verpligting jegens uwe ouders? Zijt gij hun daarom geene dankbaarheid meer schuldig? Behoeft gij hen niet meer te eeren nu gij hunne ouderlijke hulp niet meer noodig hebt? Staat het u vrij hen te smaden, te verguizen, nu de ouderlijke woning uwe verblijfplaats niet meer is? Het zal onnoodig zijn deze vragen te beantwoorden.

Even zoo is het nu ook met het land, dat onze wieg en bakermat was; het land, waarin het Gode behaagde ons te doen geboren worden; waarin de natuur het eerst hare schoonheden voor ons ten toon spreidde, het land .... doch genoeg! Herinneren wij ons onze kindsheid, onze jaren als knaap, onze jongelingschap:—wie ziet dan niet met diepen weemoed uit de woestenijen van Amerika naar het dierbaar vaderland terug, en al heeft hij ook, omdat het hem niet goed meer voeden kon, hetgeen een noodwendig gevolg van velerlei omstandigheden is, Nederland verlaten, wie zal jegens hetzelve ondankbaar zijn, en het smaden en verachten? Van hen, die dit doen, kunnen wij op zijn zachtst slechts zeggen: *Zij weten niet wat zij doen.* Die geen goed Nederlander is hoe zal die ooit een goed burger van de Vereenigde Staten worden?

En nu, na het bovenstaande gezegd te hebben, gelooven wij, zonder tegen de nederigheid te zondigen, onzen landgenooten de *Nieuwsbode* ter lezing te mogen aanbevelen, als het oudste en voornaamste hollandsche nieuwsblad in N.-Amerika, en tevens zoo goed als den eenigen weg (want wij weten wel hoe ver het brievenschrijven gaat) om van het oude vaderland nog iets te vernemen.

Doch dit niet alleen, daar de meeste Nederlanders alhier geen Duitsch of Engelsch kunnen lezen, is de *Nieuwsbode* ook het eenige middel, waardoor zij met de omstandigheden van het nieuwe vaderland kunnen bekend worden, iets waarin zij als burgers niet vreemd mogen blijven.

Wij twijfelen dus niet of ieder regtgeaard Nederlander in de Ver. Staten zal een duurzaam belang in de *Sheboygansche Nieuwsbode* stellen, en volgaarne de geringe som van $2,00 in 't jaar opofferen, tot de instandhouding en den bloei van ons blad. Het zoude ons een innig leed doen, wanneer de geringe prijsverhooging van hetzelve, waarvoor het dan toch aanmerkelijk vergroot is, hierin tot nadeel was, en eenige van onze geabonneerden bewoog te bedanken, of anderen van het abonneren afschrikte; terwijl wij ons tevens overtuigd houden, dat diegenen onzer landslieden, die Duitsch en Engelsch lezen, als zij in ons blad eens oude kennissen aantreffen, hetgeen niet alleen een onvermijdelijk gevolg van Sheboygan's noordwestelijke ligging is, maar tevens van een weekblad onafscheidelijk, niet door een verachtelijk den neus ophalen, of door hatelijke aanmerkingen, ons blad tegenwerken, maar het als voor niet taalkundigen geschreven beoordeelen zullen.

Wij verzoeken vriendelijk om de medewerking en de aanbeveling onzer landgenooten, die wij thans uithoofde van grootere uitgaven meer dan ooit behoeven, terwijl wij van onze zijde doen zullen wat wij kunnen voor eene nette uitvoering en de belangrijkheid der berigten. *Redactie.*

Dringende Uitnoodiging.

Er gaat geen dag voorbij, op welken de nieuwsbladen ons geene berigten nopens de verordeningen der Know-Nothing partij brengen. In enkele Staten heeft deze partij reeds de overhand verkregen; in de meeste Wetgevende Ligchamen, zoowel als in 't Congres der Vereenigde Staten, heeft zij minstens eenen beduidenden invloed gewonnen. Overal doet zij pogingen hare vreemdelingen-hatende-plannen ten uitvoer te brengen, en het *is* niet te betwijfelen, dat deze pogingen in vele Staats-Wetgevingen, welligt zelfs in het Congres, ofschoon dan ook voorbijgaande, gelukken zullen. Mag het hun echter ook gelukken, door het Congres de naturalisatie wetten en door de Wetgevingen der afzonderlijke Staten de verkiezings-wetten tot nadeel der buitenlanders te wijzigen, zoo kunnen zij nogthans die personen, welke reeds hun voornemen verklaard hebben, burger der Vereenigde Staten te willen worden, hunne door de thans bestaande wetten verkregen regten niet ontroven. Zulk eene handelwijze zoude met alle grondbeginselen van regt strijden en door het Hoog Geregtshof der Ver. Staten niet erkend worden.

Wij noodigen derhalve al onze landgenooten, die hun voornemen om burger der Ver. Staten te willen worden, nog *niet* verklaard hebben, dringend uit, geenen tijd te verzuimen om deze verklaring af te leggen. Dit kan iederen dag geschieden voor den Klerk der Regtbank van iedere county.

Wijders herinneren wij die personen, welke voor vijf of meer jaren hun voornemen afgelegd en dus aanspraak hebben op hun Certificaat van Naturalisatie, dat zij zich, van twee getuigen (die V. S. burgers zijn) voorzien, bij eene opene regtbank hebben te vervoegen, om daar, na beëedigde verklaring dier getuigen dat zij gedurende al dien tijd het V. Staten grondgebied niet verlaten hebben, hun *Certificaat van Naturalisatie* te ontvangen.

Voor zoo verre de Hollanders in Sheboygan County aangaat, (het getal der daartoe geregtigden beloopt meer dan honderd) kunnen deze zich tot dat einde voor de Regtbank alhier aanmelden op Maandag den 12 Maart en volgende dagen, als wanneer de regtbank zitting houden zal. Die het alsdan verzuimt zal moeten wachten tot aanstaande September.

☞ Blijkens onze berigten heeft de sneeuwstorm, welke hier den 21 en 22 Jan. op zulk eene vreesselijke wijze heerschte, zich over al de Noordelijke- Midden- en Westelijke Staten uitgestrekt en op vele plaatsen aanmerkelijke schade aangerigt. Sedert dien storm is de sneeuw alhier van dag *tot* dag vermeerderd, zoo dat deze thans van een tot vier voet dik ligt en er uitzigt bestaat op eene voortreffelijke sledebaan, zoodra de wegen gebaand zijn en wanneer de zon ons aller hoop *niet* verijdelt.

Overigens kunnen wij van den winter berigten, dat hij sedert een paar weken zoo gestreng is, als wij hem wenschen of verwachten kunnen. Op verschillende dagen teekende de thermometer alhier van *6 tot 12* graden *beneden* nul.

Ver. Staten Senator.

Na vele vergeefsche pogingen verkoos de Wetgeving van Wisconsin den 1 dezer, bij de tweede ballottering, den heer CHARLES DURKEE, een anti-slavernij man van den echten stempel tot Ver. Staten Senator voor den tijd van zes jaren, ingaande den 4 Maart e.k. De stemmen stonden als volgt:

Voor Charles Durkee	54
„ Byron Kilbourn	39
„ Harrison C. Hobart	2
„ Charles Dunn	5
„ James D. Doty	4
„ David Agry	2
„ James Mc M. Shafter	1
Totaal afgegeven stemmen	107

Noodig tot eene keuze 54—zijnde juist het getal stemmen die Mr. Durkee op zich vereenigd had.

De anti-slavernij gezinde bevolking van Wisconsin mag zich over deze keuze verheugen. Mr. Durkee is een voorstander van Vrijheid in den volsten zin des woords.

De stem voor onzen stadgenoot Mr. Shafter werd gegeven door onzen Assemblyman J. SCHRAGE, en het blijft vooralsnog een raadsel, waarom hij, als republikein verkozen zijnde, zich niet met de republikeinen in deze keuze vereenigd heeft. Wij gissen echter, dat Mr. Schrage meende, en met regt, dat Noordelijk Wisconsin aanspraak op eenen Senator had, en hij daarom stemde zooals hij gedaan heeft.

☞ In den nacht van 21 op 22 Jan. heeft hier *bijna* brand geweest, die bij zulk eenen fellen storm onberekenbaar in zijne gevolgen had kunnen wezen. In den boekwinkel en apotheek onder de drukkerij van de *Times* stond eene kist met asch in ligte laaije vlam en was reeds een groot gat in den vloer gebrand, eer een in de drukkerij slapende letterzetter het dreigende gevaar ontdekte en het vuur bluschte. Pas op uwe asch!

GODEY'S LADY'S BOEK voor Februarij is reeds eenige dagen geleden ontvangen, en in hoeveelheid leesstof, of in de uitmuntendheid of het aantal zijner illustratien en letterkundige contributien niets ten achteren bij zijn Januarij no. Het "Boek" bevat tien schoone platen, 51 figuren en 60 contributien. Er is inderdaad niemand, die beter iets goeds voor de "Ladies" weet op te disschen dan L. A. GODEY, en wij raden alle Hollandsche "Ladies" zijn "boek" te nemen. Wij willen dit boek, hetwelk geregeld in het midden van iedere maand verschijnt, te zamen met de *Nieuwsbode*, een jaar leveren voor $4.— Zij die het Boek alleen begeeren, kunnen dit verkrijgen door $3 in eenen brief op te zenden aan L. A. Godey, 113 Chesnut street, Philadelphia.

DE MINIE BUKS. Onze regering heeft besloten om de troepen, welke aanstaande voorjaar naar het westen zullen worden uitgezonden, ten einde de Indianen in bedwang te houden, met Minie buksen te voorzien. Een wisselblad merkt aan dat de Amerikaansche soldaten er pret van zullen hebben, de Indianen op 700 yards afstands dood te schieten, maar vraagt tevens, of wij geene yankee buks bezitten, die aan hetzelfde doel voldoet of een genie, om dezelve te maken?

Op deze vraag antwoordt de Milwaukie *Sentinel*, dat J. C. HOWE aldaar eene buks uitgevonden en daar octrooi van heeft, die op den afstand van 1½ mijl treft.

EEN GROOTE KLOMP GOUDS. Met de laatste stoomboot van California hebben wij het verhaal ontvangen van eenen monsterklomp van kwartsgoud, onlangs in Calevaras county gevonden. Hij weegt 160 pond, of 2,576 ons avoirdupois. Schattende dat hij 20 pond kwartzerts bevat, hetgeen eene ruime korting is, naar het gevoelen van ervarene personen, die hem onderzocht hebben, zal het wezenlijke gewigt van het daarin vervatte goud 141 pond zijn, of 2,256 ons avoirdupois, welks waarde, tegen 17,25 het ons, acht en dertig duizend negen honderd zestien doll. zou wezen. Dit is de grootste klomp goud, die ooit in California of in de wereld gevonden is.

PRIJZEN VOOR ADVERTENTIEN. De *Illustrated News* van Londen, dat den verbazenden aftrek van 160,000 exemplaren in de week bereikt heeft, heeft den prijs van hare advertentien tot op *zes cents per woord voor iedere plaatsing verhoogd.* De *Tribune* van New York, die voor eenige dagen 120,000 exemplaren in eene week alleen voor hare geabonneerden drukte, neemt 50 cts voor den regel of omtrent vijf cents voor ieder woord. Dit schijnt een hooge prijs te zijn, maar als men de circulatie van gezegde bladen in aanmerking neemt zal men bevinden dat, vergeleken met dien van andere bladen, de prijs laag *is*.

NEGERMARKT IN ZUID CAROLINA. De Columbia *Times* zegt: De spanning van de geldmarkt en het geschreeuw over kwade tijden schijnen geene uitwerking op de waarde der negers te hebben gehad! De heeren *Murch & Sharp* verkochten eene partij tegen de volgende prijzen:

2 oude negers	van 80 jaar,	ieder	$285
1 oude man	" 80 "		100
1 oude man	" 100 "		41
1 oude vrouw	" 60 "		115
1 man	" 28 "		700
1 "	" 17 "		870
1 vrouw	" 28 "	en twee kinderen	810
1 meisje	" 13 "		510
1 man	" 26 "	}	
1 vrouw	" 23 "	} en een kind	1,750
1 jongeling	" 20 "		270
1 "	" 18 "		1,020
1 man, vrouw en twee kinderen			1,515
1 knaap van 20 jaar			1,015
1 vrouw en drie kinderen.			1,120

EEN GELUKKIGE SLAAF.—Gabriel C. M. Renfran, die gezegd wordt een knappe, verstandige neger te zijn, te huis behoorende nabij New Orleans, en door zijnen meester verhuurd als hofmeester op stoombooten op de onder Mississippi, is de gelukkige bezitter van het lot No.—, in *Jones' great gift entreprise*, en heeft getrokken de landhoeve gewaardeerd op vijf en twintig duizend doll. Hij heeft in eenen welgeschreven brief het commitee bekend gemaakt met zijne omstandigheden en het berigt gegeven, dat hij hun aanbod, om in contanten de waarde der hoeve te betalen, aannam. Hij verzoekt hetzelve in het bijzonder, de vrijheid van hem en zijn huisgezin het eerst te verzekeren, om hem dan het overschot boven de gedane uitgaven te betalen, om hem in de wereld voort te helpen. Voorwaar zijn dit hartroerende woorden!

WETGEVING VAN IOWA. Sedert de verkiezing van Senator der Ver. Staten is er omtrent de twee betwiste plaatsen in de wetgeving uitspraak gedaan. Die in het huis werd toegewezen aan Mr. Clark, Democraat, en die in den Senaat aan Mr. Jordan, Whig. Door de laatste beslissing is de politieke verhouding van den Senaat omgekeerd, staande nu 16 Whigs tegen 15 Democraten.

Dit geeft aan de Whigs en Anti-Nebraska-mannen eene wisse meerderheid in beide huizen.

DE LEKKEN STOPPEN. Onze Republikeinsche wetgeving doet een goed werk in het stoppen van de lekken, die de Staats Schatkist hebben geledigd. Zij hebben het lezen van nieuwsbladen op staatskosten afgesneden, de posterijbill meer beperkt, en het mes in de landverhuizings agentschappen gezet. Hier is alreeds eene bezuiniging van ten minste *tien duizend dollars* bewerkt. Laat haar in hare goede werken zoo voortgaan en zij zal den dank van den geheelen Staat ontvangen.
(Milwaukie Sentinel.)

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

MADISON, Wis., 20 Jan. De wensch van alle regtgeaarde republikeinen is vervuld; de heer DURKEE, [van Dane County] een besliste tegenslavernijman, is tot senator der Ver Staten benoemd.

MILWAUKIE, 24 Jan. Een sneeuwstorm, zooals de oudste bewoners der stad zich niet herinneren kunnen, heerschte in eene noordoostelijke rigting van den 21 Jan. des nachts tot aan den morgen van den 22, met onverzwakte woede en maakte de straten bijna ontoegankelijk en verlaten. Waar de sneeuw ergens gestuit werd, hoopte zij zich in massa's op, de ingangen der huizen versperrende, terwijl op opene vlakten de storm hem in wolken deed opstuiven, en de gezigten der eenzame wandelaars met prikkelend ijs geeselde.

— Men schrijft uit Milwaukie van den 29 Jan.

Op Zaturdag morgen, ll. heeft het Hooge Geregtshof te Madison EENSTEMMIG een writ van *Habeas Corpus* toegestaan, gerigt aan den Sheriff van Milwaukie County en den Marshal van het Districts Hof der Ver. Staten, hen bevelende terstond de personen JOHN RYCRAFT en SHERMAN M. BOOTH voor het Hooge Geregtshof te Madison te brengen. R. E. GILLET, Esq. uit deze stad, kwam hier binnen met dit geschrift, met den Zaturdag avond trein, en diende het in op denzelfden avond aan den Sheriff en den Marshal. Er was eene groote vreugde bij het vernemen van dit nieuws, en een groot vreugdevuur werd ontstoken, op den hoek van de Oost water en de Wisconsin Straat, betalende Harvey Birchard $14,00 voor twee vaten teer, zeggende dat Booth lang genoeg in hechtenis geweest was, dat de laatste dagen der republiek gekomen waren!

Biljetten werden gedrukt en aangeplakt in de volgende bewoordingen:

MASS MEETING!

VRIJE MANNEN HOORT! De burgers van Milwaukie worden verzocht bij een te komen bij de Countygevangenis, op Maandag morgen, precies ten zeven ure, als wanneer de heeren BOOTH en RYCRAFT krachtens een writ of HABEAS CORPUS bevrijd en naar het spoorweg Depot gebragt zullen worden.
21 January.
NAMENS HET COMMITE VAN WAAKZAAMHEID.

Een groot getal burgers bezochten des Zaturdags avonds de gevangenis, om de gevangenen met den ontvangst van de writ van Madison geluk te wenschen.

Van den 29sten. Op het luijen der klokken en het schieten des geschuts, begon, niettegenstaande het nijpen der koude en het bulderen des storms, het volk zich bij de gevangenis van alle streken van het kompas te vergaderen, en een weinig over 7 uren waren er tusschen de 15,000 en 20,000 menschen bijeen. Ten 7½ ure schaarde de menigte zich in gelederen in het midden van de straat, tegen over de gevangenis, en KNOLL's gezelschap muzikanten, in G. F. OAKLEY's wagen, getrokken door vier prachtige schimmels, plaatste zich voor hen, gevolgd door eene keurige slede, getrokken door vier schoone bruine paarden—bestuurd door Mr. OAKLEY, lid van het commite van waakzaamheid—in welke de heeren BOOTH en RYCRAFT naar den spoorwagen moesten gebragt worden.

De gevangenen werden onmiddelijk naar buiten gebragt en zetten zich in de slede, te midden van de oorverdoovende juichkreten der vergaderde menigte. Dr. *Wolcott* handelde als Marshal. De muzikanten hieven toen "*Yankee Doodle*" aan en gingen Jackson St. af, gevolgd door omstreeks de helft van de vergadering in geregelden optogt. Daarop volgde de slede die de gevangenen, hunnen raadsman en den Sheriff bevatte, en het overschot van de vergaderde menigte maakte de achterhoede uit. Terwijl zij door de straten gingen kwamen de dames aan de deuren en ramen harer woningen, en wuifden met hare zakdoeken ten teeken van blijdschap en gelukwensching met het luisterrijke voorval, en de vurigste bewijzen van vreugde werden door den geheelen optogt aan den dag gelegd. Toen zij Regter Miller's woonplaats bereikten, aan den hoek van de Wisconsin en Jackson straat, stonden zij stil, en "een driewerf gekreun voor Regter Miller" kliefde lang en luid de lucht en zweefde op de vleugelen des winds weg.

De optogt ging toen voort, slakende "drie hartelijke vreugdekreten" toen zij C. F. AUSTIN's woning, de drukkerij van de *Free Democrat*, het *American House*, C. F. OAKLEY's en Mr. BOOTH's huis voorbijgingen. Het brandspuithuis van No. 5. voorbijgaande, werd daar hartelijk de klok geluid en een der spuitgasten wuifde met de vlag. Toen men bij de spoorwagens aankwam was de vergadering tot ongeveer 3000 personen aangegroeid.

Het was eene gemengde vergadering, te zamen gesteld uit predikanten, regtsgeleerden, kooplieden, mannen van zaken, ambachtslieden, werklieden, en waarschijnlijk een rommelzoodje gouvernements beambten en spionnen. Er was een groot getal van Democraten van den ouden stijl bij den optogt, welke een werkzaam deel nam in de verrigtingen, en zich hartelijk scheen te verheugen in het vooruitzigt, dat de dagen van gewettigde slavenvangst in Wisconsin ten einde zouden zijn.

Terstond na de aankomst aan het depot, werd er luid om de heeren RYCRAFT en BOOTH geroepen. Zij klommen in eenen der wagens, ofschoon de storm vreesselijk woedde, en spraken het volk kortelijk aan, onder een gejuich van goedkeuring. Bij het afrijden van den trein werden er nogmaals drie hoera's aangeheven, en de menigte verspreidde zich, met de blijde voldoening dat de Writ of *Habeas Corpus*—die magtige teugel voor regterlijke geweldenarij en aanmatiging—gehoorzaamd, en de souvereiniteit van Wisconsin luisterrijk gehandhaafd was.

Dit voorval zal een nieuw tijdperk in de geschiedenis van Wisconsin maken, en wel mag deszelfs volk zich verheugen bij de trotsche en edele houding die het heeft aangenomen, ter gunste van menschelijke vrijheid en tegen de aanmatigingen van een centraal despotismus, dat niet minder verderfelijk is voor de vrijheid dan Oostenrijksch absolutismus. Door deze tusschen beiden koming van ons HoogGeregtshof is de naam van Wisconsin roemrijk en onsterfelijk gemaakt door de gansche beschaafde wereld heen, waar slechts menschelijke harten gevonden kunnen worden, die de vrijheid beminnen, de regtvaardigheid vereeren, en alle vormen van verdrukking, wettelijke of regterlijke dwingelandij en slavernij haten.
Milw. *Free Democrat.*

Naschrift.

Gisteren avond bragt de mail van Milwaukie de heugelijke tijding aan, dat het Hoog Geregtshof te Madison de heeren BOOTH en RYCRAFT vrijgesproken en op vrije voeten gesteld heeft. Hierover verheugen wij ons te meer, daar de Beambten der Ver. Staten Regtbank te Milwaukie zich ongetwijfeld op het HoogsteGeregtshof der Vereenigde Staten zullen beroepen en de voortvlugtige slavenwet daar *voor de eerste maal* zal getoetst worden.

GREEN BAY, 25 Jan. Wij kunnen nu goed sleedje rijden: de sneeuw ligt 18 duim hoog, en het werk van blokken, hout, dakspanen, enz. te halen, gaat dapper voort. Ieder werkt en voelt zich wel, en als de sneeuw nog dertig dagen blijft, zullen de opbrengsten van dit "hout land" voor 1855 die van ieder vorig jaargetijde overtreffen.

CHICAGO, 26 Jan. Douglas is een nieuwe lijdensbeker toegedacht. Senator Morris heeft aan de Wetgeving voorgesteld, den Senatoren der Ver. Staten dezes Staats in te lichten, dat zij met alle kracht op de herroeping der Nebraska bill en de herstelling van het Missouri Compromis werken moeten. Het Douglas blad, de Chicago *Times*, is daardoor doodelijk verschrikt en jammert, dat men zijnen beschermheer dwingen wil, zich zelven tegen te spreken of af te treden. Nu, het eerste zal den heer Douglas niet zwaar vallen, want hij was immers vroeger een tegenstander van het grondbeginsel der Nebraska bill, en het tweede is noodwendig, opdat niet eerlooze vertegenwoordigers des volks den hun toegestanen tijd tot het verderf des volks gebruiken. Wendell Philipps zeide onlangs zeer juist: "Als de man, wien ik dagelijks $8 betaal, opdat hij voor mij in Washington werke, niet hooren wil wat ik over zijne pligtvervulling denk, dan behoeft hij het loon niet aan te nemen en kan zich wegpakken."

— Het blijkt dat men in deze stad met allen ernst aan de verwezenlijking van het plan denkt, om de Europeaansche landverhuizing, met vermijding van New York, regelregt over Chicago naar het westen te leiden. De schepen zouden namelijk naar Canada gaan en van daar de St. Laurens rivier op over de meeren, waarbij even zoo veel tijd als geld zou bespaard worden. Daar de landverhuizers voornamelijk naar het westen stroomen, zoo zou het in allen gevalle zeer te wenschen zijn, dat zij die hier aanlanden voor het opbrengst stelsel beveiligd worden, dat in New York op zulk eene uitgestrekte en onbeschaamde wijze gedreven wordt.

— De Senaat van Michigan nam op den 19 dezer een goed besluit, dat hunnen vertegenwoordigers in het Congres voorschrijft, hunnen invloed te gebruiken tot de afschaffing van slavernij in het district Columbia; het onmiddelijk herroepen van de acte op voortvlugtige slaven, tot het aannemen eener acte die de invoering van slavernij in elk grondgebied der Ver. Staten verbiedt, en bijzonderlijk in Kansas en Nebraska, en tot het indienen eener bill tot het laatste doeleinde. Men verwachtte dat dit besluit den volgenden dag in het Huis zou aangenomen worden.

TRENTON, New Jersey, 25 Jan. De afschaffingswet op sterken drank is dezen morgen in het huis aangenomen, met 32 tegen 25 stemmen.

NIEUW MEXICO. De stadhouder gen. GARLAND heeft op den 14 Decemb. des middags plegtig, in den naam der Ver. Staten, bezit genomen van het Misilladal, dat, zoo als bekend is, oom Sam slechts 10 millioen Dollars kost!

CALIFORNIE. De lange droogte heeft niet alleen de goudgravers in nood gebragt, maar boezemt ook bezorgdheid voor den oogst in. Een vreesselijke storm deed in San Francisco veel schade. — Sacramento is tot hoofdstad gekozen.

HOLLAND, Mich. Naar men ons mededeelde, trof den landman J. NOTIER l.l. Vrijdag, bij het eindigen van zijn dagwerk, in de naburige gemeente *Graafschap*, eenen doodelijken slag. Terwijl hij in het bosch nog even bezig was met het omhakken van eenen boom valt een andere, waarin deze viel, plotseling op hem neder, met dit gevolg dat hij op eens dood was. Hij laat eene weduwe na met drie kinderen.

Hij die wonderbaar vertroosten en versterken kan, menge voor de overblijvenden veel zoets in dezen zeer bitteren beker! (*De Hollander.*)

HET NIEUWE NATURALISATIE WETSONTWERP.—De volgende is de bill, ingediend aan den Senaat der Ver. Staten door den heer ADAMS van Mississippi ten opzigte van de naturalisatie wetten:

Worde besloten, enz., dat van af en na het aannemen dezer acte een vreemdeling niet zal worden toegelaten als burger van de Ver. Staten, ten zij hij, ten tijde van zijn verzoek om te worden toegelaten, voldoende voor het hof dat over die zaak het regtsgebied heeft, zal verklaard en bewezen hebben, dat hij ten minste *een en twintig jaren* in de Ver. Staten gewoond heeft; met voorzorg dat iedere vreemdeling, die inwoner van de Vereenigde Staten is, op den dag dezer acte geregtigd zal zijn tot de geheele derde voorwaarde, beschreven in de eerste sectie van de acte goedgekeurd 24 April 1802, van welke deze acte eene wijziging is.

Sec. 2. En worde verder besloten, dat zoo veel van de derde voorwaarde beschreven in de eerste sectie van die acte goedgekeurd 24 April 1802, getiteld "acte ter daarstelling van een gelijkvormigen maatstaf van naturalisatie, en ter herroeping van de voor deze aangenomen acte over dit onderwerp", als strijdig is met de eerste sectie van deze acte, worde en zij bij dezen herroepen.

☞ Men schrijft ons uit Chicago van 24 January: "Zondag den 20 dezer woedde hier een vreesselijke sneeuwstorm. Vele, hier reeds lang wonende Amerikanen kunnen zich een' dergelijken niet herinneren. Men moest op sommige plaatsen der stad tot aan de kin door de sneeuw waden, terwijl men op andere er in 't geheel niet doorkomen kon. In verscheidene deelen der stad bekwamen de huizen beduidende schade. Voornamelijk hebben de woningen der armen geleden en vele bewoners derzelve waren genoodzaakt, bij hunne buren schuilplaats tegen het onstuimige weder te zoeken.

Het huis van den heer *Garoux* op den hoek van Dearborn & Kenzie straat, werd een gedeelte van het dak ontsleurd.

De handelsstraten der stad waren gisteren nog met uithangborden, luifels, enz. bedekt."

DE DRANKAFSCHAFFINGSWET IN CHINA.—YANG, de kapitein-generaal der opoerlingen, heeft het gebruik van wijn verboden, als eene daad beleedigend voor goede menschen en voor den schepper. De straf voor ongehoorzaamheid is echter vrij wat strenger dan die, welke de Maine wet oplegt—*dadelijk het hoofd er maar af, zonder genade.* Dit is toch wat al te erg! Zoo kan een dronkaard nooit tot bekeering komen. Maar YANG denkt er dus over—*zonder hoofd zullen zij het zuipen wel laten.* Wij moeten zeggen, dat die gentlemen van het *hemelsche rijk* al vrij gewisse middelen weten om het kwaad uit te roeijen.

VERBANNING VAN VREEMDE TALEN.—In het huis van Vertegenwoordigers van Massachusetts is op den 15 Jan. de volgende order uitgevaardigd:

"Dat het committe van opvoeding worde gelast de noodzakelijkheid te overwegen om den Sergeant-at-arms te gelasten uit deze zaal weg te nemen het latijnsche opschrift boven de lessenaar des sprekers: *Ense petit placidam sub libertate quitem* (Hij zoekt met het zwaard de behagelijke rust onder de vrijheid) en in deszelfs plaats eene letterlijke Engelsche vertaling van hetzelve daar te stellen."

Dit is "SAM's" laatste afkondiging in Massachusetts. Nu stellen wij met allen gepasten eerbied voor de bovenvermelde *order* te amenderen door het woord *Indiaansch* voor *Engelsch* te plaatsen, daar het Indiaansch, voor zoo verre wij weten, de *oorspronkelijke* taal der Ver. Staten en het *Engelsch* even zoo wel eene *vreemde taal* is als het Latijn.

GEMENGDE BERIGTEN.

In den ouderdom van omstreeks dertig jaren is te Auburn, N. Y. overleden de leeuw, die Martin van Buren was bijgenaamd, omdat hij aan den president van dezen naam door den keizer van Morocco, ten geschenke was aangeboden, maar niet aangenomen, daar een president der Ver. Staten van een vreemd gouvernement geene geschenken aannemen mag.—De *Auburn Advertiser* is zeer bedroefd en zal zeker wel eenigen tijd over Martin van Buren in den rouw gaan. Och! het was ook zulk een wel opgevoed dier!—Een trein op den New York Central Railroad legde veertien mijlen in elf minuten af. Dat is 75 mijlen in het uur.—De Jury in het hooge geregtshof, te Boston, in de zaak van Miss Emmons tegen de stad, voor ontvangene schade bij het vallen door een kolengat in het zijpad, deed eene uitspraak ten gunste van de aanklaagster en stelde de schade op $4,000.—Het ophangen van Phelps, den moordenaar zijner vrouw, te Albany, is door den gouverneur CLARK tot den 9 Febr. uitgesteld, ten einde gelegenheid te geven tot de beslissing der vraag of hij wel regt wijs is.—De photografische copiëering van banknoten heeft zulk eene volkomenheid bereikt, dat de bankbeambten met moeite de ware van de valsche onderscheiden kunnen. Er is tot nog toe geen voorbehoedmiddel tegen deze nieuwe hulpbron der schurken uitgevonden.—De zoogenaamde engel Gabriel is naar Europa gezeild.—DOUGLAS voelt zich zoo geheel verplet door de jongste verkiezingen, dat zijn orgaan te Washington zijnen naam als candidaat voor het aanstaande presidentschap uitwischt. Dit was onnoodig: het volk zou het wel gedaan hebben.—Het stoffelijk overblijfsel van *Madame Sontag* is scheep van Vera Cruz naar Hamburg, om in haar geboorteland begraven te worden.—De New Orleans Picaijune verzekert dat zij en Pozzolini niet vergiftigd, maar, volgens de getuigenis der geneesheeren, als slagtoffers der cholera gevallen zijn.—De sneeuwstorm, die hier op Zondag 21 Jan. zoo vreesselijk woedde, begon te St. Louis des Zaturdags na den middag ten 3 ure—dus 12 uren vroeger dan hier.—De wetgeving van Massachusetts heeft eene belooning uitgeloofd van *tien* duizend dollars voor de ontdekking van de oorzaak der aardappelziekte, bekend als de aardappelrotting. — De N. Y. Mercantile Library Association hebben Colonel Benton eene zilveren kan aangeboden, ter waarde van $200, als een blijk van erkentenis voor de jongste lezing, die hij voor haar deed.—Mr. J. E. Howe van Milwaukie heeft eene buks uitgevonden, die alle tot nu toe gemaakte bukses overtreft. Zij kan in eene minuut 12 maal geladen en afgeschoten worden, drijft op 40 yards afstand eenen kogel 13 duim diep in hecht greinen timmerhout, en draagt met kracht en juistheid 1½ mijl ver.—Mrs. SARAH YOUNG, eene van de weggeloopene vrouwen van den grooten hoogenpriester der Mormonen, president Brigham Young, is in Chicago. Zij belooft de geheimen van het Mormonismus te zullen ontsluijeren.—In Oregon worden de appels voor zeven daalders het bushel verkocht.—In Chicago is men zeer bekommerd over de veiligheid van de stad, in geval van eenen schielijken dooi. Eene overstrooming zou onvermijdelijk zijn, want in hare ligging is zij zeer gelijk aan New Orleans, en staat voor zulke overstroomingen bloot.—De New York *Herald* stelt het faillissement van PAGE & BACON op $5,000,000. Dat is grooter dan het grootste faillissement in Engeland, dat van Edward Oliver—wiens verbindtenissen waren $4,500,000, en die 50 cents van den dollar betaalt.—De bevolking van Madison, Wis., bestaat uit 3781 mannen, 3,082 vrouwen—te zamen 6,865.—Madison is nu in bevolking de derde stad van Wisconsin, houdende Racine nog altijd de tweede plaats.—De *Plaindealer* zegt dat er tegenwoordig in Cleveland even veel armoede en lijden is, in evenredigheid tot het getal van de inwoners, als in eenige plaats elders kan gevonden worden.—De bevolking van Wisconsin kon nog met 5,000,000 vermeerderd worden, zonder dat zij elkander in den weg zouden loopen.—In het vorige jaar werden 36 vrouwen door hare mannen, 21 kinderen door hunne ouders, 5 ouders door hunne kinderen, 3 broeders door zusters en 7 zusters door broeders vermoord.—John Slidell werd tot V. S. Senator van Lousiana verkozen, zoodat Soule met zijn ministersambt en zijne senatorsplaats te gelijker tijd bedrogen is uitgekomen.—New York wordt in geval van nood door twaalf verschillende forten en batterijen, met 1064 vuurmonden verdedigd. Sebastopol telt in zijne tegenwoordige verdediging, op alle zijne vaste punten, slechts 894 kanonnen.—De Milwaukie Sentinel berekent, dat de laatste sneeuwbui voor de landbouw belangen van den Staat een millioen dollars waard is.—NIKOLAAS LONGWORTH, Esq., te Cincinnati, heeft in dit jaar aan belasting betaald dertig duizend drie honderd acht en twintig dollars. Dit is de moeite nog waard.—KRAMER & ROHM, bankiers te Pittsburg, Penn. hebben hunne betaling geschorst.—Ook in Illinois is de drankafschaffingswet in het huis der vertegenwoordigers met eene meerderheid van 42 tegen 26 stemmen aangenomen, en zal waarschijnlijk ook door den Senaat aangenomen worden.—De *Tribune* schrijft de vernietiging van de Homestead en Graduation wetsontwerpen aan de Know Nothings toe.—De Chicago *Daily Press* denkt dat Chicago de voorspoedigste stad van het Noordwesten, zoo niet van de Unie is.—De pokken heerschen in Chicago.—De *Chicago Democrat* noemt het eene onpleizierige ziekte: welke ziekte is dan pleizierig?—Op Donderdag avond, den 18 dezer, heeft zekere Braister van twee fielten zoo deerlijk slaag gehad, dat hij den anderen dag aan zijne wonden is overleden. Zoo iets is ook niet pleizierig. De daders zijn gevat.—Het getal Indianen op het Nebraska Territory is volgens de telling van daartoe aangestelde mannen 52,000.—Mr. V. D. French, van Kenosha, gaat naar de Krim, en zal zijne Amerikaansche gedachten over den Russischen oorlog, briefswijze door de *Kenosha Democrat* openbaar maken.

LEYDEN ONTZET!

Ons papier is gekomen; edoch eerst gisteren middag en dus te laat voor dit nommer, daar wij uit voorzorg reeds de eene zijde van een half vel hadden afgedrukt. Onze lezers gelieven zich nogmaals met dit halve vel tevreden te stellen—aanstaande week zal, hopen wij, alles op streek zijn, en dan zullen wij ook eenige Ingezonden Stukken plaatsen.

Laatste berigten van het Oorlogs-Tooneel.

Hieronder deelen wij het volgende uit het manifest van den Keizer van Rusland mede:

" Wij door Gods genade *Nicolaas I*, Keizer en alleenheerscher van alle Russen, enz., doen te weten: De oorzaken van den oorlog, die thans is ontbrand, zijn in ons geliefd Rusland volledig bekend. Rusland weet, dat noch eerzuchtige bedoelingen, noch de begeerte om nieuwe voordeelen te behalen, waarop wij geen regt hebben, den beweeggrond van ons doen hebben uitgemaakt of de omstandigheden hebben doen geboren worden, die den tegenwoordigen strijd tot onverwacht resultaat hebben gehad.

" Wij hebben eenig en alleen het doel gehad, de erkende vrijheden der regtgeloovige kerk en van onze geloofsgenooten in het Oosten te verzekeren. Eenige vreemde regeringen echter hebben ons van geheime bedoelingen beschuldigd, die ons geheel vreemd waren, hebben zich in de oplossing dezer vraag gemengd en eindelijk eene vijandige alliantie tegen Rusland gesloten. Nadat zij verklaard hebben, dat haar oogmerk was de redding van het Ottomanische rijk, zijn zij tegen ons gewapenderhand opgerukt, en wel niet in Turkije, maar in onze eigene staten; zij hebben hare aanvallen op punten gedaan die haar slechts toegankelijk waren, in de Oostzee, in de Witte zee, in de Zwarte zee, in Tauris en zelfs op de meest verwijderde kusten van den Stillen Oceaan."

Na hierop kort den moed en de vaderlandsliefde zijner soldaten en hunne dappere wapenfeiten te hebben geprezen en hierin het voorteeken van eene gelukkige toekomst te hebben gezien, vervolgt de Czaar: " Doordrongen van onzen pligt als Christen, kunnen wij een langer bloedvergieten niet wenschen, en wij zullen dan ook geene vredesaanbiedingen en voorwaarden afslaan, wanneer die vereenigbaar zijn met de waardigheid van ons rijk en het geluk van onze geliefde onderdanen.

" Een andere niet minder heilige pligt beveelt ons echter, in dezen hardnekkigen strijd ons tot alle opofferingen bereid te toonen, die de uitgebreidheid der middelen van aanval tegen ons gerigt vereischt. Russen, gij mijne trouwe zonen, gij zijt er aan gewoon, niets te sparen, wanneer God u roept tot een groot en heilig werk, noch uw vermogen, door jaren langen arbeid verkregen, noch uw leven, noch uw bloed, noch dat uwer kinderen. De edele vlam, die uwe harten doorgloeit sedert het begin van den oorlog, zal onder geene omstandigheid worden gebluscht, en gelijk gij gevoelt, gevoelt ook uw souverein. Wij allen Keizer en onderdanen, zullen, wanneer de nood het vordert, met de woorden, die Keizer *Alexander* in een jaar van gelijke beproeving sprak, *het zwaard in de vuist en het kruis in het hart*, front maken tegen onze vijanden om die goederen te verdedigen, die ons het kostbaarste zijn op aarde—de zekerheid en de eer des vaderlands. *Nicolaas.*

Wij weten nog niet, welken indruk dit belangrijk stuk bij de groote mogendheden heeft gemaakt, maar opmerking verdient het, dat de Keizer van Rusland (of het hem ernst zij of niet, dit laten wij buiten beslissing) de wensch uit, dat vergieten van Christenbloed zoo spoedig mogelijk moge ophouden, terwijl in de troonrede van de Koningin van Engeland zelfs niet gezinspeeld werd op een' spoedigen vrede, en de Keizer van Frankrijk in zijne vele aanspraken de meest oorlogzuchtige taal laat hooren.

Het Russische manifest is te Weenen tamelijk gunstig opgenomen.

— Het leger in de Krim is sedert den slag bij Inkerman, in het geheel tot dusver met nagenoeg 11,450 Britsche soldaten versterkt geworden.

— Na de drie mislukte uitvallen op den 6den, 10den en 11den Dec., heeft de bezetting van Sebastopol die vesting niet meer verlaten.

— In bijzondere berigten uit het Engelsche leger in de Krim van Britschen oorsprong, wordt de sterfte bij hetzelve, ten gevolge van ziekte en ongemak, in de laatste maanden gerekend op 2400 menschen en 750 paarden 's maands.

— Met het oog op de laatste legerberigten uit de Krim, mag men aannemen, dat, niettegenstaande enkele geruchten, als zouden de geallieerden het voornemen hebben om nog voor het volgende jaar een' beslissenden stap te doen, de veldtogt voor dit jaar als geëindigd te beschouwen is. De *Neue Preussische Zeitung* vindt hierin aanleiding, een terugblik te slaan op het welhaast afgeloopen tijdperk. Gewagende van de diplomatieke onderhandelingen en van de voorstellingen in het voorjaar van allen die de partij der Westersche mogendheden waren toegedaan, als zouden Oostenrijk, Pruissen en Zweden zich vereenigen met Engeland en Frankrijk om den "Noordschen Kolossus" den oorlog te verklaren,—vraagt zij, wat de uitkomst daarvan is geweest? " Al die voorspellingen zijn te schande gemaakt, Oostenrijk onderhandelt *nog*, en in December gelijk in Maart, staan nog slechts Turkije, Engeland en Frankrijk tegenover Rusland in het geweer—eene coalitie, die inderdaad voor het gevoel van eigenwaarde der Russen vleijend genoeg is.

Van het staatkundig terrein op het oorlogstooneel overstappende, zet het blad uiteen, hoe weinig bevredigend ook in dit opzigt de resultaten zijn geweest die de geallieerden, in weerwil van hunne groote magtsontwikkeling, hebben verkregen.

" Zij hebben Rusland willen vernederen en verzwakken, en de uitkomst heeft getoond dat dit rijk, hoewel van Kola tot Alexandropol en van Libau tot Petropolowski aangevallen, overal wel is verzekerd en ten stijde toegerust. Drie verbonden mogendheden hebben Rusland tot heden nog op geen enkel punt de wet kunnen stellen, hoewel nog bovendien eene vierde magt een kolossaal leger op de grenzen heeft bijeengetrokken, die het tot eene in verhouding gelijke krachtsontwikkeling noodzaakte. Dat de uitgaven van Frankrijk en Engeland, ten gevolge van den afstand des krijgstooneels, ongelijk grooter zijn geweest dan die van Rusland, behoeft geen betoog, en dit euvel zal bij de algemeene duurte dubbel worden gevoeld. Ook is het voor de Westersche mogendheden een treurig resultaat van het gebeurde, dat haar bondgenoot Turkije nu sneller dan ooit zijn' ondergang te gemoet gaat.

" Hiermede"—dus eindigt het artikel—" besluiten wij onzen terugblik op het gebeurde. Wij hebben in geenen deele eene "lofrede op Rusland" willen houden; wij wilden slechts in een kort bestek de gebeurtenissen zamenvatten. De krijgskundige fouten aan beide zijden begaan, hebben wij daarbij niet in rekening gebragt; zij zijn meer in getal dan wij weten, maar behooren niet tot ons bestek. Zooveel is zeker, dat de Westersche mogendheden tot op dit oogenblik weinig positiefs hebben uitgerigt, ten minste veel minder dan hare onbandige vrienden (welligt ten genoege van de *regeringen* maar zeker niet overeenkomstig den wensch der *veldheeren*) voorspelden. Wij hebben van den beginne herhaaldelijk betoogd, dat Rusland, verdedigenderwijs handelende, zeer magtig bevonden zou worden. Het jaar 1854 heeft ons gevoelen bewaarheid; van de toekomst spreken wij vooralsnog niet."

— De Grieksche kapel van Bomarsund, in 12 of 14 kisten gepakt, is te Parijs aangekomen. Zij zal den Keizer worden aangeboden.

MARKTPRIJZEN.

SHEBOYGAN, WIS., den 5den Februarij 1855.

Meel, Tarwe, ℔ zak.	$3,00 @ 3,25
Meel, Rogge, „ „	2,25 @ 2,50
Meel, Boekweit, per 100 lbs.	— 3,00
Winter Tarwe, ℔ bushel,	1,25 @ 1,31
Club Tarwe, „ „	1,10 @ 1,18
Zomer Tarwe, „ „	1,10 @ 1,19½
Rogge, „ „	60 @ 0,00
Garst, „ „	65 @ 0,70
Haver, „ „	32 @ 0,34
Ind Koren, „ „	50 @ 0,56
Witte Boonen, „ „	50 @ 0,75
Erwten, „ „	50 @ 0,62½
Aardappelen, „ „	37½ @ 0,44
Vleesch, ℔ 100 lbs.	5,00 @ 6,00
Spek, „ „	4,00 @ 4,50
Boter, ℔ lb.	14 @ 16 c
Reuzel, „ „	9 @ 10 c
Kaas „ „	12 @ 13 c
Eijeren, ℔ dozijn	20 @ 25 c
Drooge Appels, ℔ bushel	10 @ 12,00
Groene Appels, ℔ barrel	3 @ 4,00
Spek (mess) ℔ barrel	
Zout, ℔ barrel	— 3,75
Wit Visch, ℔ barrel,	8,00
Whiskey, per gallon	— 0,40
Timmerhout, per M.	8 @ 14
Shingles, ℔ M.	1,50 @ 1,75
Hout, per cord,	1,50 @ 2,00
Hooi, ℔ ton	10 @ 12,00

CORRESPONDENTIE.

Mr. J. A. te S. R.— Wij hebben geene kaart van Sheboygan County afzonderlijk, maar wel eenige van den ganschen Staat Wisconsin. Deze kosten 50 cents.

— Wij danken onzen correspondent *P.* te Chicago voor zijne opmerking aangaande den kortsten dag, en berigten hem, dat er niet meer dan 6 @ 8 minuten verschil in tijd tusschen Sheboygan en Chicago is. Het was eene drukfout: Lees voor die 4 op den 21 Januarij en 7 volgende dagen 5, en gij hebt den waren tijd.

Advertentien.

⁎⁎ Op den 16 October 1854, is getrouwd:
H. DE JAGER,
Galena, Illinois,
met
Mejufvrouw de weduwe ELISABETH CALLEN,
GALENA, Ill. Decatur, Ill.
den 26 Januarij 1855.

⁎⁎ Getrouwd door J. KIZZEL, Esq., in town Holland, Wis., den 29 Januarij 1855:
LEONARDUS VAN EEKHOUTE
met
SOPHIA BENEDINE CORNELIS,
laatst woonachtig onder IJzendijke, Zeeland.

IN JUSTICE'S COURT.

SHEBOYGAN COUNTY, } ss.
CITY OF SHEBOYGAN. }

To J. STEINERT:

You are hereby notified, that a writ of attachment has been issued against you, and your property attached to satisfy the demand of JACOB QUINTUS, amounting to Thirteen Dollars and Thirty three Cents;

Now, unless you shall appear before D. Manville, a Justice of the Peace in and for said County, at his office in said City, on the Twenty fourth day of February A. D. 1855, at one o'clock in the afternoon, judgment will be rendered against you, and your property sold to pay the debt.

Dated this 3d day of February A. D. 1855.
3w5 J. QUINTUS, Plaintiff.